

Spraakmaker is een uitgave
van Zuidwester
Jaargang 5 nummer 19
juli 2007

Emotiewijzer
Knoop in je zakdoek
Zuidwester op koers

Colofon

Stichting Zuidwester biedt ondersteuning aan ruim 1000 mensen met een handicap in Zuid-Holland, Zeeland en West-Brabant.

Dit zijn voornamelijk mensen met een verstandelijke en/of lichamelijke handicap.

Het blad Spraakmaker verschijnt vier keer per jaar en wordt verstuurd naar ouders/verwanten, medewerkers, vrijwilligers, externe relaties en belangstellenden.

Redactie

Joost van den Berg, Communicatie en PR
Cobie Deuze, regio Noord en West-Brabant
Alan Fish, regio Midden
Annemarie Hirth, regio Zuid
Madeleine van der Tholen, regio Noord
Elly Melles, regio Noord
Caroline Nevens, Communicatie en PR
Cor van Nieuwaal, sector EAD
Joop van Son, projecten
Annette van der Wulp, Communicatie en PR

Eindredactie

Afdeling Communicatie en PR

Vormgeving, illustraties en opmaak

Joost van den Berg, afdeling Communicatie en PR

Teksten

Afdeling Communicatie en PR
Kees van Rixoord

Fotografie

Joost van den Berg

Drukwerk

De Bondt Grafimedia Communicatie bv,
Barendrecht

Oplage

4300 exemplaren

Redactieadres

Stichting Zuidwester
Afdeling Communicatie en PR
Postbus 7465
3280 AG Numansdorp
Telefoon: 0187 89 8888
Email: spraakmaker@zuidwester.org

Artikelen van lezers zijn altijd welkom, bij voorkeur per email aangeleverd. De redactie heeft het recht om artikelen in te korten, te redigeren of te weigeren. Indien dit laatste het geval is, stellen wij u daar persoonlijk van op de hoogte.

Inleverdatum :

Onderwerpen en artikelen nummer 20
van Spraakmaker: 22 september 2007

inhoud

Spraakmaker 19

4 Spraakmakend

6 Op Koers

10 Welbespraakt Wil Rijvers

14 Emotiewijzer

19 Het nieuwe Zorgplan

20 BOPZ beleid

22 Erkennen werkervaring loont!

25 Knoop in je zakdoek

Toespraak

“Het is belangrijk dat de boodschap overkomt”

Alan Fish

Foto Marlies Baart

07.07.07: een gedenkwaardige dag. Niet alleen vanwege de cijfermatige schoonheid van de datum, maar ook omdat er overal ter wereld aandacht werd gevraagd voor het overmatige energieverbruik van ons allemaal.

Op welke manier werd er hier aandacht voor gevraagd? Door bekende artiesten dmv zware vrachtwagens en vliegtuigen op verschillende podia bij elkaar te brengen, hierbij gebruik makend van elektrische apparatuur en zware geluids- en lichtinstallaties om er een spetterende show van te kunnen maken. Hiervoor hebben ook miljoenen mensen over de hele wereld 24 uur lang hun televisie aangehad om het spektakel te kunnen volgen.

Het lijkt wel erg hypocriet om aandacht te vragen voor energieverbruik juist door zoveel energie te gebruiken. Belangrijk is dat de boodschap overkomt; en dan is het afwachten of de mensen daar naar handelen.

Ook op Zuidwester is er sprake van problemen. De organisatie zit niet goed in elkaar, heeft veel te lijden gehad in de afgelopen jaren. Er moet gebouwd worden aan een nieuwe organisatie die in staat is rendabel en met frisse moed de uitdagende toekomst tegemoet te gaan. Doen we dit door middel van een vacaturestop? Door functies op te heffen? Door mensen van hun vertrouwde plek weg te halen? Bouwplannen en scholing stop te zetten?

Ook hier lijkt het erg hypocriet om alles onderuit te halen onder het mom van verbetering, maar soms is het inderdaad nodig om de funderingen helemaal te vervangen voordat alles instort. De boodschap is er; wij moeten niet veranderen, wij moeten opnieuw beginnen. Dit kan wel pijnlijke momenten met zich meebrengen. Het is niet genoeg om de boodschap alleen aan te horen; men moet het begrijpen en er achterstaan. Ook hier zal alles staan of vallen naarmate de mensen, jij en je collega's, er naar handelen!

Het begin is er: de Emotiewijzer is ontwikkeld, er is opnieuw een klas met gediplomeerde collega's. Kleine strohalmen die een belofte zijn voor een betere toekomst. Als de boodschap ontvangen wordt!

Marijne Parker Brady

Nieuwe regiomanager van regio Midden.

“Op 1 juni heb ik het stokje overgenomen van Will Rijvers, die tot die tijd in de regio waarnam. Ik heb al veel medewerkers en cliënten ontmoet. Maar nog lang niet iedereen. De komende tijd zal ik dan ook zeker mijn best doen om iedereen te leren kennen. Dit geldt uiteraard ook voor alle ouders en verwanten van onze cliënten.”

Een relaxte sfeer bij de Oriëntaalse week in Middelharnis.

In de week van 4 tot en met 8 juni werd er een ontspannings- programma aangeboden in een Marokkaanse tent op het grasveld voor het Want op Hernesseroord. Het doel van deze week was ontspannende en zintuigprikkelende activiteiten bieden aan deze speciale groep bewoners. De activiteiten werden in kleine groepjes aangeboden. Daarbij stond het welbevinden van het individu voorop en het loskomen uit het dagelijkse patroon.

De onderdelen van het programma waren: muziektherapie, aromatherapie, klankschalen, stilte en massage.

De visuele prikkeling werd gestimuleerd door de inrichting van de tent die in Marokkaanse sferen was aangekleed, met speciale verlichting.

Het effect op de deelnemers was opmerkelijk. Vol verwondering keken sommigen om zich heen, genietend van de mooie klanken, ontspannen door de zachte en warme aanraking. Opmerkelijk door de trillingen van de klankschalen en de djembé, maar vooral even helemaal in een andere wereld.

Feestweek Spijkenisse

Alweer tien jaar geleden was de decentralisatie van het terrein Hernesseroord een feit. Dat moest gevierd worden, vonden ze in Spijkenisse. De locatie vierde het tienjarige bestaan dan ook uitgebreid met een gezellige feestweek. Het officiële startsein vond plaats aan de Havenkade, waar Burgemeester mevr. Salet een lint doorknipte waardoor 500 ballonnen de lucht in gingen. De feestweek, die in het teken stond van het thema beweging, werd op spectaculaire wijze afgesloten door een verrassingsoptreden van Lee Towers. "Een half jaar geleden zijn we in een werkgroepje begonnen met voorbereiden", zegt Lies Wagenaar, teamleidster dagbesteding. "We wilden heel veel, maar hadden een beperkt budget. We hebben dan ook voor bijvoorbeeld de beautydag op dinsdag plompverloren mensen uit de Gouden Gids benaderd. De respons was werkelijk ongelooflijk. En alle collega's en ouders waren overal inzetbaar. Al die mensen met een gouden hart. Het was een geweldig succes!"

makend

De Brink officieel geopend!

Op vrijdag 22 juni vond de officiële opening plaats van de nieuwbouwwoningen aan de Deltaboulevard. Regiomanager Marijne Parker Brady verrichtte samen met bewoner Igmar Felesia de openingshandeling, door een hoge muur van verhuisdozen omver te duwen. Hierna konden de genodigden een kijkje nemen in een aantal woningen. Alle cliënten hebben na dit officiële gedeelte genoten van een heerlijke barbecue in de feesttent. De regenbuien mochten de pret niet drukken, in de tent was het droog en iedereen heeft kunnen genieten van het feestje en de geweldige sfeer.

Lintje voor alle vrijwilligers

Voor veel Nederlanders was vrijdag 27 april een bijzondere dag: Zij kregen een Koninklijke onderscheiding voor hun bijdrage en inzet aan verschillende projecten. Henk Doevedans werd voor zijn jarenlange vrijwilligerswerk bij Zuidwester in Spijkenisse benoemd tot Lid in de Orde van Oranje Nassau.

Na het officiële gedeelte kreeg de familie Doevedans een lunch aangeboden in het restaurant van het dienstencentrum. "Wij zijn natuurlijk hartstikke trots op Henk", zegt vrijwilligerscoördinator Hanny Valstar. "Maar eigenlijk verdienen alle vrijwilligers van Zuidwester een lintje voor het werk dat zijn ons iedere week weer uit handen nemen!"

Spraakmakend

16 medewerkers van Zuidwester geslaagd voor SPW4

Donderdag 28 juni, zijn tijdens een feestelijke bijeenkomst in het restaurant op Hernesseroord 16 leerling-werknemers in het zonnetje gezet. Zij ontvingen hun MBO-diploma SPW4.

De inmiddels dus gediplomeerde medewerkers zijn: Karin Boersma, Karlijn Breure, Greta van Dam, Jessica van Dam, Tamara Flutsch, Willie Hage, David Hoogerdijk, Marianne Markus-v. Seters, Tessa van der Sluis, Cassandra Somers, Reinier Strooberg, Ada Verhage-Kanters, Remco Vermeulen, Diny Vorst van der Misdorp, Wendy ten Wolde, Lianne Zuidweg. Mirjam Kuysters is in december 2006 gediplomeerd.

Body Boarden met Best Buddies

Net als vorig jaar vierden de Buddies de Best Buddies dag samen met Radio 538. Dit jaar gingen de Buddies Body Boarden bij Dutch Water Dreams in Zoetermeer. Dutch Water Dreams is de naam voor een grandioze wild waterbaan van olympische afmetingen. Je kunt er raften, en met kano's de rivier af en er zitten enorme stroomversnellingen in. Indoor is het ook spectaculair, ze creëren er snelle golven. De Buddies kregen duidelijke instructies van vier ervaren instructeurs. Wil je zien hoe dit is gegaan bezoek dan de website www.bestbuddies.nl

Samen werken aan het Ondernemingsplan

Door Annette van der Wulp

Begin mei is er een start gemaakt met het verandertraject 'Zuidwester op Koers'. Tijdens de tweedaagse rondgang langs alle regio's, zijn medewerkers geïnformeerd over de stand van zaken rond de huidige financiële en organisatorische situatie van Zuidwester. Deze situatie vraagt om een drastisch andere aanpak. Deze andere aanpak is uitgewerkt in twee plannen. Een Crisisplan om de meest urgente problemen op te lossen en een Ondernemingsplan waarin we verder vooruit kijken. Het Ondernemingsplan moet er toe leiden dat Zuidwester een gezonde organisatie wordt, waar we trots op kunnen zijn. Waar het prettig werken is en waar cliënten met plezier kunnen wonen. Tijdens de werkconferentie begin juni, heeft het Managementteam (MT) van Zuidwester intensief gewerkt aan de toekomst van Zuidwester en hoe we daar gaan komen. Het Ondernemingsplan Zuidwester op Koers werd daarmee een feit.

De afgelopen jaren zijn er binnen Zuidwester een flink aantal projecten opgestart, die de zorg voor onze cliënten en de organisatie daar omheen moeten verbeteren. Veel verschillende projecten met een eigen aanpak die ieder een eigen inzet van medewerkers, management én geld vragen. Projecten die elkaar soms ook in de weg bleken te zitten,

of niet werden afgemaakt. Om te voorkomen dat dit binnen Zuidwester op Koers weer zal gebeuren, wordt een Ondernemingsplan opgesteld. Om het Ondernemingsplan voor Zuidwester te kunnen opstellen is tijdens de werkconferentie is door het MT eerst het volgende bepaald:

- Hoe Zuidwester er eind 2007 uit ziet.
- Welke stappen er nodig zijn om daar te komen. Deze stappen zijn omgezet in projecten en er zijn projectleiders benoemd.
- Welke projecten uit het verleden hier prima op aansluiten.

De projecten worden gecontroleerd uitgevoerd met behulp van een strakke planning en voortgangsbewaking.

Hoe wordt het ondernemingsplan uitgevoerd?

Er is gekozen om de invulling van de projecten met het volledige Managementteam te doen. Vanuit de zes kernthema's die vallen onder Zuidwester op Koers, is stap voor stap doorgenomen wat er moet gebeuren en wanneer het klaar moet zijn. Op deze wijze is de hele periode van juni tot en met december 2007 uitgewerkt. De doelstellingen zijn vervolgens omgezet in een projectvoorstel. Deze projectvoorstellen konden begin juli in een projectenkalender worden vastgesteld. In deze kalender zijn alle projecten die vallen onder Zuidwester op Koers opgenomen.

Wie coördineert het verandertraject?

Het verandertraject Zuidwester op Koers wordt aangestuurd door het Kernteam, onder leiding van de Voorzitter van de Raad van Bestuur, Luc Kenter. Dit team bestaat verder uit: Herman Tijmensens (controller), Will Rijvers (regiomanager), Lieke Hoogerwerf (programmaleider), Piet Knöps (manager P,O&O) José Visser (secretariële ondersteuning) en Annette van der Wulp (communicatie).

In eerste instantie zouden aparte Koers-teams naast de bestaande organisatie worden geformeerd. Zij moesten de veranderprojecten aansturen en uitvoeren. Tijdens de werkconferentie bleek het praktischer dat de projecten direct door het MT worden aangestuurd. Zo houden we de projecten binnen de lijnorganisatie. Hierdoor blijven de lijnen kort en zijn de verantwoordelijkheden helder. De MT leden zullen zo veel als mogelijk medewerkers in de projectgroepen betrekken, waaronder de medewerkers

Zuidwester op Koers

die hun belangstelling hebben getoond om plaats te nemen in één van de Koersteams.

Voortgang

Op dit moment zijn een groot aantal projecten van start gegaan. De voortgang wordt door middel van de projectkalender bewaakt. Als dit zo doorzet, zullen we met behulp van het Ondernemingsplan de doelen voor 2007 behalen. De afgelopen maand is er een plan van aanpak voor de communicatie gemaakt. Inmiddels is een start gemaakt met de uitvoering daarvan. Het plan voorziet erin, dat alle verschillende doelgroepen op een passende wijze geïnformeerd zullen worden over de voortgang van de projecten. Op Intranet, in Ter Sprake Plus en via Spraakmaker wordt iedereen op de hoogte gehouden van de voortgang en de resultaten.

Klankbordgroep

Op 3 juli is de Klankbordgroep gestart. De leden van de Klankbordgroep vormen de ogen en oren van de organisatie. Ze praten de leden van het Kernteam gevraagd en on-

gevraagd bij, over wat er leeft en speelt op de werkvloer en in de rest van de organisatie. De volgende medewerkers vormen met elkaar de klankbordgroep:

Hennie Krijnen (leidinggevende wonen Spijkenisse), Marian Poldervaart (applicatiebeheer Cura en vrijwilligerscoördinator Oud-Beijerland), Marina Koese (medewerker dagbesteding Spijkenisse), Mirella Post (medewerker dagbesteding Spijkenisse), Petra van der Laar (psychosociale hulpverlening West Brabant), Ad Stander (facilitaire dienst Middelharnis), Lizanne van der Mooren (medewerker wonen Middelharnis), Petra van Dalen (medewerker wonen Goes), Adrienne van Voorthuizen (medewerker financiële administratie), Petra Zaanen (praktijkopleider OCZ), Sandra Verbaas (teamleider logeren Middelharnis) en Jan Kooijman (fysiotherapeut Middelharnis).

Heb jij informatie voor de Klankbordgroep? Neem dan contact op met één van de leden.

Reacties over de maatregelen

Wilco Blok, cliënt Middelharnis :

"Ik ben hier niet blij mee. Ik kan redelijk zelf mijn programma regelen. Maar de mensen van de Botter hebben helemaal geen dagbesteding. Ze vervelen zich. Een keer poppenkast en pannenkoeken eten is te weinig. Geef ze maar dagbesteding. Iemand van de opleiding moest sondevoeding geven. Ze stond met de handen in het haar. Ze had het nog nooit gedaan. Gelukkig kwam Nel net voorbij."

Luc Kenter, voorzitter Raad van Bestuur:

"Met elkaar staan we voor een moeilijke taak. Ik beseft dat deze periode van medewerkers veel inzet en flexibiliteit vraagt. Ik heb er echter alle vertrouwen in dat het met Zuidwester weer goed komt. Dit lukt alleen als we het samen doen en dat gebeurt gelukkig ook. Ik ben trots als ik zie hoe medewerkers

Overleg met de bewonersraad Midden

Zuidwester op Koers

creatief aan de slag zijn gegaan met het crisisplan. Er worden alternatieven bedacht voor de dagbesteding aan cliënten, ook medewerkers van het concern dragen hier hun steentje aan bij. Uiteraard zijn medewerkers ook kritisch, dat mag en dat moet ook. Zuidwester laat in elk geval zien dat als het tegenzit, we niet bij de pakken neer gaan zitten, maar met elkaar de schouders er onder zetten."

Martin Lodewijks, cliënt Middelharnis:
"Ik heb geen persoonlijk ondersteuner meer. Janet deed heel veel voor mij."

Kees Wim Koster, cliënt Middelharnis:
"Ik heb lekker vakantie tot september. Ik ga het rustig aan doen. Ik hoef niet naar de dagbesteding."

Erik van Leeuwen, dagbesteding Goes:
"Door de maatregelen in de Bevelanden moet ik af en toe bij wonen werken. Ook avonddiensten. Ik zelf heb daar geen moeite mee, maar voor sommige collega's met kinderen is dat best lastig. Normaal werkte ik bij recycle, dat is nu samengevoegd met Appel en een Ei. 'sMorgens verzamelen de cliënten van Appel en een Ei en recycle zich in de

winkel. Daar bepalen we dan wie waar gaat werken. Sommige cliënten hebben wel last van de maatregelen. Veranderingen geven spanning. Normaal weet je wat je de hele dag gaat doen, nu niet. Ik vind het positief om op wonen mee te draaien, zo zie je de mensen ook eens onder andere omstandigheden."

Petra de Boer, dagbesteding Goes:
"Ik werk bij Appel en een Ei en ook bij woonvorm de Vlinder in Goes. Wij hebben bij Appel en een Ei weinig last van de maatregelen. Je draait nu wel meer alleen op een grotere groep. Bij het wonen moet je nu meer mensen begeleiden. Eerst draaiden we 2 op 5 nu 1 op 4. De cliënten van de Vlinder hebben eigenlijk intensieve begeleiding nodig. Ik ben bang dat het ziekteverzuim op deze manier toeneemt."

Mevrouw Wolkenhauer, moeder van Remon de Jong:

"Ik maak me zorgen over de situatie waarin Zuidwester op dit moment verkeert. Dit had nooit zo ver mogen komen en ik heb de indruk dat degenen die dit hebben veroorzaakt vrij uit gaan. Als ik hier in de woning van mijn zoon Remon rondkijk, waar op dit moment alle 11 bewoners thuis zijn omdat de dagbesteding is gesloten, is dat heel druk. Ik vraag me af wat er in september gaat gebeuren, gaat dan de dagbesteding weer van start, of blijft het nog gesloten? De woon-werksituatie was op Den Berg prima geregeld. Ik vind dat het sluiten van de dagbesteding met name de bewoners met een laag ontwikkelingsniveau treft. Zij zijn de dupe. Zelf ga ik tijdens de zomerperiode

twee keer in de week op de woning meehelpen met het eten tussen de middag, omdat de bewoners anders veel te lang moeten wachten. Maar eigenlijk kan dit natuurlijk niet. Ik blijf de ontwikkelingen dan ook zeker kritisch volgen."

Ad van der Leeden, Leidinggevende Ondersteunende Diensten regio Noord:

"Wij hebben in de regio Noord veel vacatures. Dit zorgt door de maatregelen van het crisisplan voor problemen in de bezetting. Wij hebben hiervoor de volgende oplossing bedacht: in elke woning werkt minimaal één medewerker die bekend is met de cliënten en de woning. Wij noemen deze 'A- medewerkers'. Deze A- medewerker kan vervolgens worden ondersteund door een B- medewerker. Dit zijn óók zorgmedewerkers, maar zij hoeven niet persé bekend te zijn met de cliënten in de woning. Tot slot is er ook nog een categorie C- medewerkers, dit zijn de collega's zonder zorgberoep. Zij kunnen echter ook prima als ondersteuning worden ingezet. Denk hierbij aan het verzorgen van de warme maaltijd en tussen de middag assisteren de C- medewerkers bij de dagbesteding. Elke donderdagmiddag hebben wij om 12.00 uur een crisioverleg. Samen met de leidinggevenenden wonen worden de gaten in de bezetting geïnventariseerd. Vervolgens bekijken we per woning hoe we een verdeling maken van A, B en C- medewerkers. Dit verloopt tot nu toe buitengewoon goed."

Welbespraakt

Will Rijvers:

‘Reken maar dat het goed komt, al is het geen geringe opgave’

Door Kees van Rixoord

Hij is vanaf het begin werkzaam bij Zuidwester, toen nog Hernesseroord. Tal van functies vervulde hij, soms tegelijk. Will Rijvers kent de organisatie als geen ander. Het minder goede vaarwater, waarin de organisatie zich thans bevindt, is hem uiteraard niet ontgaan. Maar hij is optimistisch over de weg die is uitgestippeld om uit dat vaarwater te komen. Will Rijvers vertelt over de ontwikkelingen binnen Zuidwester, de projectregio Brabant, die onder zijn hoede vorm heeft gekregen, en zijn bemoeienissen met de regio Midden. “Ik ben een optimist.” En: “Ik ben geen type om op de winkel te passen.”

“Ik zie de toekomst van Zuidwester zeker weer rooskleurig in”, zegt Will Rijvers in zijn werkruimte aan de Meerten Verhoffstraat in Breda. “Er is een nieuw team en een nieuwe, hele dynamische bestuurder, die de zaak fris houdt en het Managementteam inspireert, ook om het goede voorbeeld te geven. Hij

praat in de wij-vorm, als een ouder die zijn kinderen op het goede spoor zet. Nu is het alle hens aan dek bij Zuidwester. Er ligt een crisisplan met een vacaturestop die niet leuk is, maar wel nodig. Het is belangrijk dat er een ondernemingsplan komt, dat Zuidwester voor de langere termijn weer op de kaart zet. Het is ook belangrijk dat we onze processen borgen. HKZ is een absolute must. Binnen twee, drie jaar moeten cliënten en medewerkers zich weer honderd procent thuis voelen bij Zuidwester. Dat is de doelstelling. Reken maar dat het goed komt, al is het geen geringe opgave.”

Regio Brabant

Drie jaar geleden ging de projectregio Brabant van start. Regiomanager Will Rijvers: “In 2003 heb ik het eerste marketingplan voor Zuidwester geschreven. Daarin kwam West-Brabant naar voren als een zogenaamde ‘blinde vlek’. Er waren wel een paar grote zorgaanbieders actief, maar er was weinig concurrentie. Bovendien was er een wacht-

lijst. Toen de AWBZ geliberaliseerd werd, konden we na instemming van het zorgkantoor in die regio aan de slag. Onze ambitieuze doelstelling was om binnen een paar jaar te groeien naar 150 plaatsen.”

Zuidwester kocht verschillende karakteristieke panden om die ambitie waar te maken. Het begon met Logeerhuis De Mast. “Zeven- tigt, vijfenzeventig kinderen maken daar gebruik van. Het huis voorziet in een duidelijke behoefte in de regio.” Daarna volgen de pastorie aan de Delpratsingel, voormalig hotel Van Zypendael, een woonboerderij aan de Mastbosstraat voor jonge kinderen en nog twee herenhuizen aan de Delpratsingel. Al- lemaal in Breda. Onlangs zijn aan de Kloosterlaan in Breda een vijftal appartementen in gebruik genomen waar cliënten zelfstandig kunnen leren wonen met ambulante begeleiding vanuit Vanzypendael. Buiten Breda zijn in januari van dit jaar 14 appartementen in gebruik genomen in ‘t Fortuyn te Oudenbosch.

Welkom

“Met ons aanbod in Brabant bieden we de hele range van meer intensieve begeleiding tot groepswoningen en zelfstandig wonen in een appartement met begeleiding op afstand. Zo bieden we iedere cliënt perspectief, dat is belangrijk.” 150 plaatsen lijkt voorlopig te hoog gegrepen, aldus Will Rijvers. Zuidwester heeft momenteel toestemming voor 69 plaatsen. “Ach, de schaalgrootte is niet zaligmakend, het is belangrijk dat we ons in de kwaliteit en diversiteit van zorg en dienstverlening weten te onderscheiden.”

voor men geïndiceerd is, uiteindelijk wat er aan budget wordt meegebracht. Dit vraagt om een andere aansturing en verantwoording van de individuele zorg en dienstverlening. Deze nieuwe financiering is de derde poging van de overheid om de kosten in de zorg te beteugelen en het vraagt grote inspanningen van alle zorgaanbieders zonder dat de klant daar maar iets mee opschiet! Het terugdringen van de bureaucratie in de zorg blijft steken in voornemens en loze politiek beloften.”

op Hernesseroord. Terug in de regio Midden heb ik niet ‘op de winkel gepast’. Daar ben ik het type niet zo voor.” Rijvers kreeg te maken met tal van ontwikkelingen, waarvan de invoering van het besturingsmodel en nieuwbouw op Hernesseroord niet de geringste waren. In de tussentijd houdt hij zich ook bezig met de voorbereiding van het overhevelen van de extramurale zorg zoals Logeren, Individueel wonen en Thuiszorg naar de regio’s.

“Op een rijdende trein springen is lastig”,

Plek veroverd

Volgens de regiomanager heeft Zuidwester zijn plek inmiddels veroverd in westelijk Brabant. “Het is een goede stap geweest om hier te beginnen. We bieden uiteenlopende vormen van huisvesting midden in de stad, waarmee we ons onderscheiden en waar onze cliënten het naar hun zin hebben. We hebben de concurrentie wakker geschud. Alleen: de woningen met cliënten met probleemgedrag zijn niet bevorderlijk voor onze goodwill. Een andere ontwikkeling, die ons zorgen baart is de moeilijke periode die onze organisatie momenteel doormaakt. We hebben niet te maken met een zorgkloof, maar met een exploitatiekloof: cliënten vragen of krijgen meer zorg dan op grond van onze inkomsten mogelijk is. Een vreemd fenomeen. Nu kunnen we op basis van solidariteit tussen de regio’s nog wat schuiven met geld, maar in de toekomst is dat niet meer mogelijk. Dan krijg je per cliënt te maken met het profijtbeginsel en bepaalt het zorgzwaartepakket (ZZP) waar-

“We moeten pas op de plaats maken en er voor waken niet te veel ballen tegelijk in de lucht te willen houden. Dat doet geen recht aan de opdracht van de organisatie. Het is alle hens aan dek en dat heeft natuurlijk zijn weerslag op zo’n jonge regio. Aan de andere kant is dit ook een regio die kansen biedt. We zijn bijvoorbeeld met Woonzorgnet, een GGZ-organisatie in Renkum bezig een project voor begeleid wonen op te zetten. Wellicht kan die samenwerking nog andere projecten opleveren. Samenwerking en ketenontwikkeling zijn belangrijk; alleen voor je eigen sector werken is van voorbijgaande aard. Het Lavateam is ook een goed voorbeeld. Daarin zoeken we nadrukkelijk de samenwerking met de Jeugdzorg.”

Regio Midden

Begin dit jaar vertrok regiomanager Erik Jansen van regio Midden. Will Rijvers is als waarnemer tot 1 juni jl. actief geweest in zijn oude regio. “Ik kwam na tien jaar weer terug

vertelt Will Rijvers over de herstructurering van Hernesseroord. Er was achterstallig onderhoud en verwaarlozing van het terrein. Ik vond het een zootje. Er moest wat gebeuren, en ik vond een bondgenoot in de nieuwe bestuurder Luc Kenter. Hernesseroord moet weer een mooie uitstraling krijgen, waar het goed wonen is maar ook als landschapspark prettig wandelen is. Ik heb hier 25 jaar lang iedere dag gewandeld met mijn hond; het is een van de mooiste plekjes in de omgeving. Maar er zat mos in de lantaarnpalen, er lag overal bouwafval, op veel plaatsen was sprake van achterstallig onderhoud; gescheurde vlaggen en scheve bomen, onveilige geulen en putten. We hebben met elkaar een actieprogramma gemaakt. De tuingroep is ingeschakeld, de gebruikers en aannemers zijn aangesproken op hun gedrag. En dat heeft resultaat opgeleverd. Het is een stuk verbeterd, maar we zijn nog niet waar we moeten zijn.”

Vervolg op pagina 12

Welbespraakt

“De invoering van het nieuwe besturingsmodel in de regio Midden betekent ingrijpende veranderingen vooral onder leidinggevendenden.. het komt erop neer dat we minder leidinggevendenden meer werk moeten gaan verzetten waardoor er meer geld beschikbaar komt voor de directe zorg.”

Voor de nog jonge projectregio West Brabant is de werkelijkheid weer heel anders. “Veel overhead hebben we hier niet”, wijst Will Rijvers om zich heen. “Als je net begint, zoals wij hier in Breda moeten de collega’s van Match4Care voor iedere cliënt knokken, die we binnen krijgen. Dat levert niet zelden spanningen op met de profielen van de woningen en dat vraagt steeds meer om meer sturing van bovenaf. Klanten met complexe vragen kunnen veelal niet adequaat worden begeleid in de kleinschalige woningen in de stad met leegstand als gevolg. Maar het opwerpen van hoge drempels is evenzeer een bedreiging voor de continuïteit van de regio. ‘Dat gaat ‘m niet worre’ zeggen ze hier dan. Dit dilemma vraagt om zorgvuldig maar ook slagvaardig handelen van het ma-

nagement. En met deze opdracht kunnen we voorlopig nog vol aan de bak!”

Nieuwe doelgroepen

Zuidwester boort in de regio Brabant ook nieuwe doelgroepen aan. In de eerste plaats: kinderen met gedragsproblematiek. “Ons logeerhuis, een prachtige boerderij, staat van maandag tot en met vrijdag leeg. Sinds januari van dit jaar is er een zogenoemd Lavateam actief om het probleemgedrag van kinderen door middel van coaching om te buigen, zodat ze zich kunnen handhaven in hun buurt, hun gezin of op school. Een probate methode, zo blijkt uit ons voorbeeld in Drunen. We hebben momenteel vijf kinderen, terwijl er plaats is voor veertig. Het is duidelijk dat we aan de acquisitie nog een flinke slinger moeten geven. De meeste kinderen komen binnen via MEE of de Jeugdzorg. We zijn gestart, we leren ervan en kijken hoe we dit wellicht op een later tijdstip in de andere regio’s van Zuidwester kunnen implementeren.”

Volgens Will Rijvers is het belangrijk dat Zuidwester nieuwe doelgroepen bedient. “Onze traditionele doelgroep, de verstandelijk gehandicapten verandert”, legt hij uit. “Het merendeel van onze nieuwe klanten is nu licht verstandelijk gehandicapt. Die doelgroep kwam vroeger niet in instellingen als de onze, maar deed een beroep op de jeugdhulpverlening of de GGZ.. Voor ons gaat het nu om een nieuwe doelgroep. Het is wel wennen. De expertise hebben we o.a. door schade en schande gekregen.

Je haalt namelijk ook problemen binnen; soms zit je met je handen in het haar.” Rijvers noemt als voorbeeld het voormalige hotel Vanzypendaal, waar diverse cliënten wonen die beter zouden gedijen in een wat meer beschermde omgeving, zoals Hernesseroord. Met dit proces van herplaatsen is onlangs een start gemaakt, waardoor deze kleinschalige woonvoorziening naar verwachting in het najaar van 2007 een nieuwe bestemming krijgt.

Uitgesproken: Remon de Jong

Door Annette van der Wulp

'Receptiemedewerker Den Berg' staat er te lezen op het werkblad van de rolstoel van Remon de Jong. Je kunt Remon dan ook elke dinsdagochtend vinden achter de receptie aan de 's Heer Hendrikskinderenstraat in Goes. Samen met zijn favoriete receptioniste Christien, is hij dan verantwoordelijk voor de post, het opnemen van de telefoon en alles wat het werk achter een receptie dynamisch maakt. Volgens de moeder van Remon die hem tijdens het interview voor Spraakmaker helpt, is het precies een baantje voor hem: "Remon is namelijk hartstikke nieuwsgierig en hij bemoeit zich graag overal mee!"

Omdat je er als receptiemedewerker representatief uit moet zien, gaat Remon graag met zijn moeder winkelen in de stad. "Gelukkig is het centrum van Goes op loopafstand, legt zij uit. "Zo kan ik regelmatig met hem op stap om even lekker een rondje te wandelen of bijvoorbeeld even een terrasje pikken"

Remon woont inmiddels zo'n 15 jaar op de Anemoon, een woning waar in totaal 11 mensen wonen. Veel van de medebewoners zijn, net zoals Remon, dagelijks aangewezen op een rolstoel. "Remon heeft een tijd lang getraind met een Adremo rolstoel. Dit is een speciale elektrische rolstoel die hij door middel van het bewegen van zijn hoofd zelf kon besturen," legt mevrouw Wolkenhauer uit. "Volgens dit zelfde principe kan Remon ook gebruik maken van een computer. Deze bestuurt hij ook met zijn hoofd. Op de computer speelt hij voornamelijk spelletjes, zoals Memory."

Elke donderdagmorgen draait Remon mee op een basisschool in Hansweert. Op deze school is zo'n acht jaar geleden het scholenproject gestart. Op deze school draait Remon mee in de kleuterklas.

Op het gezicht van Remon breekt een stralende lach door als zijn grootste hobby ter sprake komt: de voetbalclub Feyenoord. Zoals alle supporters, heeft ook hij goede hoop dat het in het nieuwe seizoen weer

goed komt met de club, dankzij de nieuwe spelers die allemaal zijn aangeschaft. De wedstrijden van de Rotterdamse club volgt Remon allemaal op tv. Zowiezo is het kijken van sport een favoriete bezigheid. Met een zomer vol tennis op Wimbledon, de Tour de France of gewoon een wedstrijdje Sumo worstelen op Eurosport, weet Remon zich dan ook prima te vermaken.

"Remon luistert ook graag naar muziek," vertelt mevrouw Wolkenhauer. "Het Nederlandstalige repertoire heeft hierbij zijn voorkeur zoals natuurlijk Frans Bauer en Jan Smit. Remon lacht als hij denkt aan de keer dat hij in de Zeelandhallen een concert bezocht van deze laatste artiest. "Aanstaande zondag is Jan Smit hier in Goes. Dan komt hij zingen op het plein. Ik kom je halen hoor", belooft zijn moeder. "Dan gaan we even van de sfeer proeven en gezellig iets drinken op een terras."

Emotiewijzer

Een hulpmiddel bij het herkennen en benoemen van emoties

Door Annette van der Wulp

Wat kan het enorm opluchten om eens flink met de deuren te slaan en hard te schreeuwen dat je enorm boos bent. Het kan ook heerlijk zijn om even een lekker potje te huilen bij een zielige film. Het uitten en tonen van je emoties is in de communicatie tussen mensen een handig middel, om te laten zien aan de ander hoe je je voelt. De ander kan vervolgens vanuit zijn gevoel bepalen hoe zijn reactie op jouw gedrag zal zijn: in het eerste voorbeeld kun je waarschijnlijk het beste even met rust worden gelaten, in het tweede geval heb je graag arm om je heen. Voor mensen met een verstandelijke beperking is het omgaan met de eigen emoties en de emoties van anderen vaak een lastig onderwerp. Ilse van Assen en Esther Jajcevic besloten zo'n anderhalf jaar geleden, om een ondersteunend middel te ontwikkelen dat de emoties visualiseert en verbeeld: de Emotiewijzer.

"De Emotiewijzer helpt cliënten met het benoemen en herkennen van de vier basis emoties die wij kennen. Wij noemen deze de 'vier B's': Blij, Boos, Bang en Bedroefd", aldus Ilse, psychomotorisch therapeut in Middelharnis. "Wij waren al langere tijd op zoek naar materiaal dat we tijdens de verschillende behandelingen en therapie ter ondersteuning konden gebruiken," vult collega en logopedist Esther aan. "Wij konden echter geen geschikte materialen vinden die waren aangepast voor onze cliënten. We hebben toen besloten om zelf ons eigen materiaal te ontwikkelen."

Het systeem

"Het systeem bevat een opvouwbare kaart waarop de vier basisemoties staan afgebeeld. Voor het afbeelden van de emoties is gekozen voor symbolen van het PCS systeem (picture communication system). Deze rebusachtige plaatjes worden veelvuldig gebruikt in communicatieboeken en communicatieborden voor onze cliënten",

legt Esther uit. "Je ziet, als je Emotiewijzer openklapt dus vier plaatjes: een blij gezicht, een boos gezicht, een bang en een bedroefd gezicht. Voor cliënten die zich verbaal niet kunnen uitten, zit in het midden een pijl die kan ronddraaien. Hiermee kan dan de emotie die van toepassing is worden aangewezen."

"Naast deze vier basis symbolen, zijn per emotie ook drie gradaties toegevoegd, dus een beetje blij, blij en euforisch bijvoorbeeld. En om het systeem therapeutisch toe te kunnen passen, zijn de kaarten ook in rood en groen te gebruiken. Zo kan Rood gebruikt worden als een emotie op dat moment, binnen die situatie, niet passend is. Denk hierbij bijvoorbeeld aan een cliënt die tijdens een plechtigheid een enorme blijdschap laat zien, op het hysterische af. Groen kan gebruikt worden als de emotie op dat moment, binnen die situatie wél passend is. Het is bijvoorbeeld oké, als een cliënt boos wordt als je zonder kloppen zijn kamer binnen gaat. In beide situaties kan de emotie-

Esther Jajcevic en Ilse van Assen

wijzer een handig hulpmiddel zijn in de begeleiding van cliënten”, zegt Ilse”

Onderzoek

“Toen wij klaar waren met de ontwikkelfase, was het uiteraard tijd geworden om de Emotiewijzer te testen in de praktijk. Omdat we de introductie breder wilden trekken dan alleen één PMT-er en één logopedist, hebben we ook onze collega’s er bij betrokken. Voor de duur van twee maanden hebben vijf collega’s binnen de behandeldienst de Emotiewijzer minstens zes keer gebruikt tijdens de behandelingen en therapie. Dit was voor ons heel spannend, want we hadden wel een idee over hoe het zou uitpakken, maar dat wisten we uiteraard niet zeker”, zegt Ilse.

“Van te voren hadden we ook geen gebruiksaanwijzing of handleiding ontwikkeld, we gaven als het ware het pakket mee, met als enige boodschap ‘er mee aan de slag te gaan. Tijdens het onderzoek werd op vaste tijdstippen een vragenlijst ingevuld. Uit de deze vragenlijsten en de eindevaluatie, hebben we kunnen concluderen dat de Emotiewijzer een handig hulpmiddel is. Er zijn echter nog wat haken en ogen. Zo werd het ontbreken van een gebruiksaanwijzing toch als een gemis ervaren. Met het ontwikkelen van deze gebruiksaanwijzing gaan Ilse en ik nu aan de slag. Ook blijken de grote verschillen die onze cliënten hebben op het gebied van cognitieve en sociaal emotionele vaardigheden, op dit moment nog een probleem bij het inzetten van de Emotiewijzer. Vanuit onze werkervaring merken wij dat cliënten

met een verstandelijke beperking zowel op cognitief als op sociaal-emotioneel niveau met regelmaat overschat worden. Het begrijpen en kunnen benoemen van emoties is heel lastig. Bij de behandeling en begeleiding van cliënten moet steeds de balans worden gevonden tussen mogelijkheden en beperkingen. Dit is zeker een aandachtspunt dat wij nog verder willen uitwerken”, aldus Esther.

“Tot slot doet de Emotiewijzer ook een beroep op het gevoel, de emotie van de behandelaar. Want hoe werkt het eigenlijk bij jou, in de omgang met die bepaalde cliënt? Het zicht hebben op je éígen emoties is dan ook zeker belangrijk en kan soms confronterend zijn. De testperiode heeft van ons team en collega’s dan ook een open en eerlijke houding gevraagd. Voor het slagen van het

onderzoek is dit laatste zeker ook heel waardevol geweest. Het heeft in elk geval een goede basis gelegd voor de verdere ontwikkeling en hopelijk Zuidwesterbrede implementatie van de Emotiewijzer”, besluit Ilse.

Esther en Ilse zijn door het werken met en aan de Emotiewijzer, erg geboeid geraakt door het thema emotie en gevoelens. In hun vrije tijd hebben zij dan ook met Marion Jongerius (psychomotorisch therapeut in West-Brabant) de kennis en krachten gebundeld. Gezamenlijk zijn zij begonnen aan een onderzoek hoe aan dit thema meer aandacht gegeven kan worden, ook voor mensen zonder verstandelijke beperking.

samen spraak

Sinds wanneer werk je bij Zuidwester? Wat houdt je baan precies in? Wat is het leukste, het interessantste aan je werk? En wat is het minst leuke?

"In 2000 ben ik als stagiaire begonnen en sinds 2001 ben ik in dienst bij Zuidwester. Ik ondersteun de helpdeskmedewerker en verder hou ik me bezig met systeembeheer. Dat wil zeggen: het onderhoud van computers, printers, enzovoorts.

Eén van de leuke aspecten van mijn baan is dat ik heel veel contacten binnen Zuidwester heb. Jammer vind ik dat we, sinds we verhuisd zijn naar de Langeweg in Middelharnis, nauwelijks of geen contacten meer hebben met bewoners."

Als je deze baan/opleiding niet had, wat voor werk zou je dan willen doen?

"Chauffeur. Als kind wilde ik politieagent worden. Onrecht bestrijden. Ik vind dat kleine overtredders, mensen die iets te hard rijden, gepakt worden, terwijl de grote overtredders vaak hun gang maar kunnen gaan. Als politieagent zou ik daar verandering in brengen."

Ben je verliefd?

"Ik ben verliefd en heb geen kinderen."

Wat doe je in je vrije tijd?

"Lekker uitgaan; een biertje drinken in Rotterdam. Verder ben ik PSV-supporter. Dat ben ik geworden in 1988, toen PSV de Europacup won, en dat ben ik gebleven. Ik ga naar alle thuiswedstrijden en naar de belangrijke uitwedstrijden, tegen Ajax, Feyenoord, enzovoorts. Uiteraard ken je de vaste mensen, je ontmoet elkaar regelmatig. We vormen een vrolijke, gezellige club met elkaar. Het is heel anders dan de verhalen die je hoort over hooligans."

Als je een jaar verlof kreeg, wat zou je dan gaan doen?

"Dan zou ik dingen gaan doen waar ik nu niet aan toe kom. Ik zou denk ik naar Amerika gaan, dat vind ik een mooi continent, met mooie steden en mooie natuurgebieden. Ik vind Amerikanen aardige mensen. Ik zou eens in New York gaan kijken. Misschien kan ik daar wel aan de slag..."

Op welke plek buiten Nederland zou je een jaar willen wonen?

"In Duitsland. En dan met name in Zuid-Duitsland: lekker gemütlich, niet gestresst of gehaast, gewoon gemoedelijk."

Jan Ruts:

'Niet gestresst of gehaast, gewoon gemoedelijk'

Ik zou best een Duitser willen zijn."

Wat kan je in mensen vreselijk ergeren?

"Oneerlijkheid, elkaar beduvelen. En dat komt nog steeds voor."

Welke rol in welke film zou je willen spelen?

"Een rol in een horrorfilm: de moordenaar Jigsaw uit de film Saw. Mogelijk heb ik ergens een verborgen sadistisch trekje."

Wat is je slechtste eigenschap?

"Ik ben wel eens te rustig. Zo van: dat komt wel. Daarmee doe ik mezelf (en anderen) soms te kort."

Waar geef je het meeste geld aan uit?

"Aan levensonderhoud. En wat ik daarna overhoud is niet de moeite waard."

Welk tv-programma moet meteen van de buis gehaald worden?

"Van mij mag alles wat commercieel is van de buis af, vooral SBS6."

Van welke beroemdheid greep de dood je het meest aan?

"De moord op Pim Fortuyn was heel aangrijpend. Hoe je het ook wendt of keert, die man bracht heel wat teweeg in Nederland. Hij zag dingen en kon ze goed verwoorden. De vraag blijft nu: hoe zou Nederland er uitgezien hebben als hij niet was vermoord?"

In welke andere periode had je graag geleefd?

"In de Gouden Eeuw. Als een soort Robin Hood plunderend door het leven gaan, leven als een Bourgondiër."

Waarover zeg je: dat nooit meer?

"(Heel) veel alcohol gebruiken. Daar heb je de volgende dag echt spijt van."

Wie nomineer je voor een volgend interview?

Marianne Stolk, cliëntensharing. Met haar heb ik soms fijne gesprekken. Zij heeft ongetwijfeld veel te vertellen."

Leen de Gans:
‘Iets maken met je handen,
dan zie je al gauw resultaat’

**Sinds wanneer werk je bij Zuidwester?
Wat houdt je baan precies in? Wat is het leukste, het interessantste aan je werk?
En wat is het minst leuke?**

“Ik ben in 1997 als timmerman in dienst gekomen bij Zuidwester. In die tijd verrichtten we de normale werkzaamheden: reparaties uitvoeren, preventief onderhoud plegen, verbouwingen ondersteunen, voorbereiden, enzovoorts. Zo’n vijf jaar geleden kwam een eerste reorganisatie. Alles ging veel efficiënter, voor bijvoorbeeld preventief onderhoud was geen tijd meer. In 2006 kwam de laatste grote reorganisatie en werd de Technische Dienst opgesplitst. Sinds die tijd ben ik onderhoudsman/huismeester in de regio’s Goes en Breda. Ik doe allerlei klussen en klusjes, ook de minder leuke, zoals het ontstoppen van een verstopt riool. Op zich is het geen vervelend werk. Minder leuk wordt het als ik ergens tegenaan loop waarvoor ik zelf geen oplossing heb omdat ik daartoe de middelen of het gereedschap niet heb. Of omdat ik voor die specifieke klus simpelweg de kennis niet heb.”

Als je deze baan/opleiding niet had, wat voor werk zou je dan willen doen?

“Dan zou ik in ieder geval iets kiezen waarbij ik contact heb met andere mensen. Eén van mijn hobby’s is motorrijden. Mogelijk zou ik een motorzaak beginnen, waar veel andere motorhobbyisten hun motor komen kopen en laten onderhouden, of zelf komen sleutelen.”

Ben je verliefd verloofd getrouwd? Heb je kinderen?

“Ik heb samen met mijn vrouw, mijn zoon en mijn dochter een fijn gezin, waar ik trots op ben.”

Wat doe je in je vrije tijd?

“Ik mag graag sporten. Voetballen: minimaal één keer per week ga ik trainen, en soms is er een wedstrijd. Daarnaast ga ik één maal per week naar de sportschool om te fitnessen. Verder mag ik graag toeren op mijn motor. En ja, thuis is ook altijd wel wat te doen. Daarnaast wil ik ook nog wel eens wat met mijn gezin doen.”

Wat kan je in mensen vreselijk ergeren?

“Ik kan me wel ergeren als mensen heel langdradig zijn, als ze niet of pas na lange tijd ‘to the point’ komen.”

Wat is je slechtste eigenschap?

“Ik reageer vaak secundair. Ik moet eerst even denken voordat ik reageer. En dan ben ik te laat in vergelijking met mensen die gelijk hun zegje klaar hebben. Achteraf vind ik vaak dat ik gelijk had, maar ja dan is het te laat...”

Wat was je angstigste moment?

“Ik kreeg last van mijn oog. Er zat een melanoom in. Ik werd opgenomen in het oogziekenhuis in Rotterdam, doorgeplaatst naar Leiden en uiteindelijk overgebracht naar een ziekenhuis in Lausanne (Zwitserland), waar ze mij hebben geopereerd. Daarna bestraald in Brugge. Uiteraard blijf je dan onder controle en twee jaar geleden bleek dat de tumor zich weer ontwikkelde. Toen is mijn oog verwijderd. Dit was een heel erg spannende tijd, niet alleen voor mij, ook voor mijn vrouw en kinderen. Terwijl je het ondergaat, ben je lijdzaam. Maar reken er op dat er ook heel veel angst bij hoort.”

Van welk bedrijf zou je directeur willen zijn?

“Directeur zou niks voor mij zijn, omdat ik dan elke dag een stropdas om moet. Ik doe of maak eigenlijk liever iets met mijn handen. Daardoor zie je al gauw het resultaat.”

Geld maakt gelukkig?

“Och, ergens geen geld voor hebben en daar voor sparen, dat geeft veel voldoening als het doel bereikt is.”

Wie nomineer je voor een volgend interview?

“Danker Peeman nomineer ik voor het volgende interview, omdat ik dat de grootste praatjesmaker van Zuidwester Middelharis vind.”

samen spraak

Sinds wanneer werk je bij Zuidwester? Wat houdt je baan precies in?

"Ik ben in juli 1997 begonnen als oproeppreceptioniste. Na twee jaar kreeg ik een vaste aanstelling. Zo'n vier jaar geleden ben ik secretariaatswerkzaamheden gaan doen voor de leidinggevenden. Ik beheer de centrale kas en de bewoners- en cliëntendossiers. En sinds januari ben ik stagecoördinator."

Wat is het leukste, het interessantste aan je werk? En wat is het minst leuke?

"Het leuke van mijn baan is dat ik veel verschillende dingen doe. Het nadeel is dat veel mensen mij bellen als ze iets niet weten. Ik zoek het dan wel uit, maar kan op dat moment niet verder met mijn eigen werkzaamheden."

Wat zou je graag willen veranderen binnen de organisatie?

"Ik zou graag willen dat de door de bestuurder ingezette nieuwe lijn snel wordt ingezet en gaat werken."

Als je deze baan/opleiding niet had, wat voor werk zou je dan willen doen?

"Ik ben in het verleden een studie rechten begonnen op de Erasmus Universiteit. Daar ben ik na de geboorte van zoonlief mee gestopt. Ik wilde toen strafrechtadvocaat worden. Misschien pak ik het wel weer eens op."

Ben je verliefd verloofd getrouwd? Heb je kinderen?

"Ik ben hartstikke verliefd op Frank en heb één zoon, Hugo, waar ik erg trots op ben."

Wat doe je in je vrije tijd?

"Frank woont in Haarlem en heeft ook een zoon, dus ik ben in mijn vrije tijd vaak in Haarlem. Met zijn vieren – Frank en ik en onze zonen – doen we zoveel mogelijk leuke dingen. Heel erg genieten kan ik ook als we met onze ouwe snoek en bijbehorende ouwe caravan richting Frankrijk toeren."

Als je een jaar verlof kreeg, wat zou je dan gaan doen?

"Dan zou ik naar Tibet gaan. Een jaar lang in vrede en alle rust mediteren bij de Dalai Lama."

Op welke plek buiten Nederland zou je een jaar willen wonen?

"In Marbella, daar heeft Frank een huis. Overigens is dat verhuurd. Maar we hebben daar

**Madeleine van der Tholen:
'Met een ouwe snoek
naar Frankrijk'**

een aantal vrienden, die we regelmatig proberen te bezoeken."

Wat zou je doen als je minister-president van Nederland was?

"Dan zou ik naar een goede kapper gaan en me door een goede opticien laten adviseren over een passende eigentijdse bril."

Als je vandaag opeens alles zou durven, wat zou je dan als eerste doen?

"Ik zou willen dat ik zou durven parachutespringen."

Welke rol in welke film zou je willen spelen?

"Ik zou Amélie willen zijn uit de film Amélie From Montmartre. Amélie besluit op een dag dat ze met kleine dingen andere mensen gelukkig kan maken. Het is een sprookjesachtige, romantische Franse film met prachtige muziek."

Wat is je slechtste eigenschap?

"Tot irritatie van anderen, maar vooral van mijzelf, ben ik heel vaak mijn sleutels kwijt. Ik leg ze ergens weg en vergeet waar ze liggen. Ik heb wat afgezocht..."

In welke andere periode had je graag geleefd?

"In de dertiger jaren. Het waren crisisjaren, maar er gebeurde heel veel. Muziek, cabaret, jazz, swing, charleston, Marlène Dietrich, enzovoorts. En de kunst, design en architectuur uit die tijd, Art Deco, spreekt me erg aan."

Wat was je angstigste moment?

"Ik ben niet zo'n held met vliegen. Ik doe het omdat het moet. We vlogen hoog boven Europa. De piloot gaf allerlei gegevens door, onder andere dat het buiten 50 graden onder nul was. Ik kreeg het er koud van. En toen zag ik dat de mensen om me heen er ook erg kouwelijk bij zaten. Wat bleek: de verwarming was uitgevallen. We kregen dekens uitgereikt enzovoort. Toen dacht ik dat het gebeurd was... Mede hierdoor ben ik nog steeds geen held met vliegen."

Wie nomineer je voor een volgend interview?

"Sylvia Buitendijk. Zij is woningassistent op de Thorbeckelaan in Spijkenisse, maar bovendien een kanjer."

Het nieuwe zorgplan: korter en efficiënter

Al jarenlang praten we binnen Zuidwester over een éénduidige werkwijze voor het zorgplan en het zorgdossier. Eindelijk kunnen we nu zeggen dat we een éénduidige werkwijze hebben. En dat er gekozen is voor een simpele, heldere opzet, die binnen heel Zuidwester gebruikt gaat worden.

We vragen Ad Wiese, projectmanager van dit project, naar de achtergronden. "We hebben nogal wat kritiek gehad van verschillende kanten: het zorgkantoor, de inspectie, onze eigen kwaliteitsmedewerkers en de accountant", aldus Ad. "De kritiek gaat vooral over een onvolledig zorgplan, een onvolledig dossier, een procedure die hier en daar rammelt en als belangrijkste kritiekpunt; te weinig samenhang. En dat vraagt echt om een gedegen aanpak".

Er zijn twee werkgroepen samengesteld, één voor het maken van een format voor het dossier en het zorgplan en één voor de procedure en het implementatieplan per regio. Alle onderdelen zijn nu klaar en formeel vastgesteld.

Het zorgplan

Het zorgplan is teruggebracht tot een paar kantjes, waarop kort omschreven staat:

- De ondersteuningsvragen van de cliënt, waar hij of zij professionele ondersteuning bij vraagt.
- De doelen waar deze ondersteuning toe moet leiden.
- Het perspectief, ofwel de gewenste invulling van het leven van de cliënt, vanuit zijn perspectief.
- Het profiel, waarin een samenvattende beschrijving staat van de huidige en verwachte mogelijkheden, in relatie tot de vragen en de doelen.
- De uitvoering, met acties per doel, ook in omvang en frequentie.

Stond er in het zorgplan tot nu toe dan allemaal onzin? Ad: "Zeker niet, maar al die informatie maakte het wel lastig om bij de kern te blijven: Welke ondersteuningsvragen heeft de cliënt en welke professionele ondersteuning bieden wij daar dan bij. Veel informatie is wel degelijk relevant, maar hoorde niet thuis in het zorgplan. Wel in het dossier. Wat er dan overblijft, is een zorgplan dat werkt en geen papieren tijger!"

Het dossier

Zuidwester is verplicht om naast het zorgplan per cliënt één papieren dossier te hebben, waarin alles over deze cliënt is terug te vinden. Het administratieve, medische, gedragskundige, agogische of paramedische deel kan dus straks per regio (of locatie van de regio) ingekeken worden, door functionarissen die hiertoe bevoegd zijn. "En de cliënt en/of de wettelijk vertegenwoordiger kan uiteraard alles inzien", licht Ad toe.

Procedure

De procedure om tot een goede ondersteuning van de cliënt te komen bestaat uit 5 stappen: De teamleider gaat met de cliënt en/of de wettelijke vertegenwoordiger rond de tafel zitten en bespreekt waar Zuidwester professionele ondersteuning bij moet bieden. De vertegenwoordigers van de betreffende disciplines gaan daarna met elkaar een aanbod formuleren. Dan wordt het zorgplan gemaakt, volgens één format en lay-out, met duidelijke acties. "De oude zorgplanbespreking wordt op deze wijze, als het goed is, teruggebracht tot een formaliteit. De teamleider wonen bespreekt met de cliënt en/of de wettelijk vertegenwoordiger of het zorgplan akkoord is". Ad raakt helemaal enthousiast: "Ik vind het zo mooi dat we beginnen met de vraag van de cliënt, dat de betrokken disciplines een goed aanbod kunnen formuleren en dat cliënt en uitvoerders op deze manier een goed actieplan hebben, een goed houvast".

Ad laat onderstaand schema als toelichting zien op de procedure:

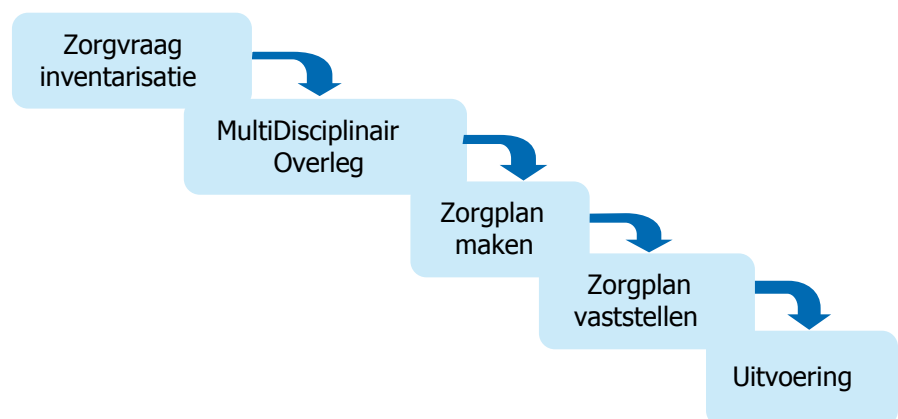
Centrale rol voor de teamleider

Krijgt de teamleider wonen zo niet een te centrale rol?, vragen we Ad. "Dit hebben we niet zelf verzonnen, maar het nieuwe

besturingsmodel leidt hier logischerwijs naar toe. In het besturingsmodel Zuidwester coördineert de teamleider de zorg en dienstverlening binnen een team en is verantwoordelijk voor de zorg. De regievoering en verantwoordelijkheid voor de uitvoering van het zorgplan ligt dan ook bij de teamleider wonen, die tevens de contactpersoon naar de cliënt en/of zijn wettelijke vertegenwoordiger is. Overigens wordt de teamleider wel ondersteund, onder andere door de gedragsdeskundige die de samenhang in het zorgplan bewaakt. Het wordt er al met al een stuk duidelijker op, maar we moeten de teamleiders wel echt toerusten om hun taak goed uit te voeren!", benadrukt Ad.

Vanaf 1 oktober aanstaande wordt ieder nieuw zorgplan, zowel voor nieuwe als bestaande cliënten, volgens het nieuwe model gemaakt en zal gelijk het dossier voor die cliënt in orde worden gemaakt. Ad straalt: "Ik ben er erg trots op dat we nu eindelijk tot één zorgplan voor heel Zuidwester gekomen zijn!"

Geneesheer Ed Klapwijk: 'Nooit te gemakkelijk dwang toepassen'

Door Kees van Rixoord

"Uitstekend dat de wet BOPZ er is", zegt Ed Klapwijk, geneesheer van Zuidwester. "Anders heb je de kans dat mensen met een verstandelijke beperking vogelvrij zijn. Het gaat om een kwetsbare groep, die je in de eerste plaats moet beschermen. Van onvoorspelbaar gedrag kun je als zorgverlener radeloos worden en heb je de kans over de schreef te gaan. De wet is bedoeld als rechtsbescherming, om te voorkomen dat je te gemakkelijk vrijheidsbeperkende maatregelen treft. Dat is bij Zuidwester overigens niet het geval."

De wet BOPZ (Bijzondere Opnemingen in Psychiatrische Ziekenhuizen) is 1994 van kracht geworden. Mensen die een gevaar zijn voor zichzelf of voor hun omgeving, kunnen met behulp van deze wet, tegen hun wil, in bewaring worden gesteld. De burgemeester heeft die bevoegdheid en

artsen op grond van een rechterlijke machtiging voor mensen die binnen een instelling wonen. De behandeling die daarop volgt moet gericht zijn op het opheffen van het gevaar, dat bijvoorbeeld een gevolg is van een psychose, een manie of een beperkt inzicht in de realiteit. De BOPZ waarborgt de rechtspositie van degene die in bewaring is gesteld en is erop gericht de vrijheidsbeperking zo spoedig mogelijk te beëindigen. Ed Klapwijk: "Onder dwang behandelen mag, maar de behandelaar moet degene die is opgenomen ervan overtuigen dat het goed voor hem is. Zodat de behandeling op vrijwillige basis kan worden voortgezet."

Een inbewaringstelling of IBS komt zelden voor bij instellingen als Zuidwester. "Een heel enkele keer, vooral in de groeiende doelgroep SGLVG (sterk gedragsgestoord licht verstandelijk gehandicapt). Daar zitten cliënten tussen met seksueel grensoverschrijdend gedrag of zonder impulscontrole. Maar doorgaans gaat het alleen om psychiatrische patiënten."

Geen vrijbrief

Waar cliënten van Zuidwester – op grond van een rechterlijke machtiging – wel mee te maken kunnen krijgen, zijn maatregelen als fixatie en gedwongen medicatie. "Als iemand zich verzet tegen bijvoorbeeld be-

handeling door een tandarts, mag je niet handelen. Tenzij hij moet worden behoord voor een gevaar. Voor zichzelf of voor zijn omgeving. Er kunnen ernstige tandproblemen in het geding zijn en men kan zichzelf daardoor beschadigen. Als de tandarts het gebit goed kan bekijken, is dat pure winst. Maar nogmaals: je mag niet zomaar dwang toepassen. Er is absoluut geen vrijbrief. En je moet steeds registreren, vastleggen waarom je dwang toepast en in welke vorm."

De BOPZ kent vijf zogenoemde middelen en maatregelen (M&M). Ed Klapwijk vat ze samen onder de noemer "ernstige vrijheidsbeperking". Separatie komt niet voor bij instellingen als Zuidwester. Afzondering wel. "Mensen die uit hun dak gaan kun je tien minuten opsluiten in een kale ruimte, maar je moet er wel een goede reden voor hebben. Het is nogal drastisch, vind ik. Liefst gebeurt het nooit, maar als je het doet, dan zo kort mogelijk. Even praten, contact is essentieel. Het mag geen maatregel uit verlegenheid zijn. Het gevaar ligt op de loer dat je te makkelijk afzondering toepast. Je moet altijd nagaan of je er goed aan doet en of er geen alternatieven zijn. Een stukje lopen of rennen, bijvoorbeeld. Je moet een beetje creatief zijn."

Fixatie

Fixatie komt regelmatig voor in de zorg voor verstandelijk gehandicapten. "Als veiligheidsmaatregel", licht Ed Klapwijk toe, "zodat cliënten niet uit bed kunnen vallen." Een andere M&M is de gedwongen toediening van voeding en vocht. Tot slot: dwang bij de toediening van medicijnen. "Dat laatste komt bij Zuidwester niet vaak voor. In verpleeghuizen wel, daar zijn de cliënten vaak recalcitranter."

Zuidwester gebruikt –als cliënten heel onverwacht "op een vreselijke manier uit hun dak gaan" – ook wel handboeien, een praktijk waarover overigens een meningsverschil bestaat met de Inspectie. "Het voorkomt veel stennis en schade, en het is vaak de enige manier om iemand naar de dagbesteding te laten gaan."

Ed Klapwijk is – als geneesheer-directeur in het kader van de BOPZ – verantwoordelijk voor een juiste toepassing van de wet binnen heel Zuidwester. Hij opereert daarbij onafhankelijk van de Raad van Bestuur. Ook is er binnen Zuidwester een commissie Middelen en Maatregelen, die toezicht houdt op de praktijk. Een dergelijke commissie is verplicht. Klapwijk: "Jaarlijks bezoekt de commissie Middelen en Maatregelen, waar ik deel van uit maak, alle locaties om te bekijken of er middelen en maatregelen zijn toegepast, hoe vaak dat gebeurt, of er sprake was van verzet en dwangbehandeling. De commissie kan met aanbevelingen komen en rapporteert aan de Inspectie en zo nodig aan de Raad van Bestuur en de Cliëntenraad." In de commissie Middelen en Maatregelen zitten ook vertegenwoordigers van de cliënten, leidinggevend en een pedagoog.

Zwakste partij

Het is belangrijk altijd alert te zijn bij het toepassen van middelen en maatregelen. "De cliënt is altijd de zwakste partij en iedere vrijheidsbeperking is ingrijpend", zegt Ed Klapwijk. "Je moet niet alleen de wet volgen. Het gevaar is altijd aanwezig dat je te gemakkelijk dwang toepast. Denk altijd even na of je 't moet doen, zelfs al staat het op papier. En als je het gedaan hebt, bespreek het dan. Klopte het wel wat ik deed? Licht het niet aan mezelf of aan de omstandigheden? Iedere vanzelfsprekendheid is uit den boze! De BOPZ is geen vrijbrief. In feite moet je er als medewerker op gericht zijn om het niet te doen. Dus niet afzonderen, geen vrijheid beperken, of het moet echt niet anders kunnen." Bijscholing is een goed middel om dit bewustzijn en de kennis van de BOPZ blijvend op peil te houden. Voor cliënten zelf kunnen folders en thema-avonden verhelderend zijn. "Je wijst ze op hun rechten en laat zien dat het soms nodig is en resultaat heeft."

Volgens Klapwijk kan de BOPZ-praktijk bij Zuidwester de toets der kritiek doorstaan. Wel zou hij een beter werkend registratiesysteem willen hebben. "Ik zou graag een overzicht hebben van de maatregelen die zijn toegepast. Nu is dat er niet. Met zo'n overzicht kun je gemakkelijker de hotspots bepalen en daar eens een kijkje nemen. Misschien blijkt dan dat er veel invalkrachten zijn of zo. Ik vind overigens niet dat we bij Zuidwester losjes met de BOPZ omgaan. Maar soms gaat het niet goed, buiten de goede bedoelingen om."

"Een goed beleid op dit gebied is heel belangrijk", vervolgt Ed Klapwijk.

"Dat beleid is, dat alles wat we op dit gebied doen goed gemotiveerd en uitgelegd moet zijn. Evalueren is een noodzaak. Wat mij betreft komt het onderwerp M&M's elke zes weken standaard aan de orde tijdens de teambespreking."

BOPZ in het kort

Het doel van de Wet Bijzondere Opnemingen in Psychiatrische Ziekenhuizen (BOPZ) is mensen die te maken krijgen met gedwongen opname, wettelijk te beschermen. Dat is voorgeschreven door de Grondwet en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. De wet vervangt de Krankzinnigenwet uit de negentiende eeuw, maar is uitdrukkelijk bedoeld voor een bredere groep mensen.

De wettelijke eisen gelden voor de gedwongen opnamen en behandelingen in de psychiatrie, de zorg voor verstandelijk gehandicapten en de psychogeriatric (ouderenzorg gericht op dementerenden). Verder staat in deze wet wat de rechten zijn van patiënten tijdens hun onvrijwillige opname in een psychiatrische instelling.

Personen die gedwongen opgenomen zijn, kunnen een beroep doen op het algemene klachtrecht en in sommige gevallen op de speciale BOPZ-klachtregeling. Een belangrijk uitgangspunt bij gedwongen opnamen is 'het afwenden van gevaar' voor de personen zelf, anderen of hun omgeving.

Erkennen werkervaring loont!

Gekwalificeerd personeel is van levensbelang voor een organisatie. Cliënten hebben recht op ondersteuning door professionele en deskundige medewerkers. Daarom worden al meer dan vijf jaar – via het incompany-traject SPW4 – nieuwe leerling-medewerkers opgeleid tot gekwalificeerd woonbegeleider op MBO 4 niveau. Binnen Zuidwester zijn echter ook veel medewerkers, die weliswaar veel ervaring hebben, maar niet beschikken over het officiële diploma opleidingsniveau SPW4, dat tegenwoordig vereist is. Daarom hebben het MT en de Raad van Bestuur goedkeuring gegeven aan het plan van P&O en OCZ om de incompany opleiding ook voor huidige medewerkers aantrekkelijk te maken.

Voor medewerkers die al vele jaren werkzaam zijn is een leerlingenstatus niet aantrekkelijk en ook niet realistisch. Daarom is gezocht naar een mogelijkheid om gebruik te maken van de reeds aanwezige kennis en kunde, deze te waarderen en een traject op maat te ontwikkelen. Op deze manier geeft Zuidwester concreet invulling aan de visie op leren: 'leren is investeren in jezelf, de toekomst en de organisatie'.

Zuidwester en ROC Zadkine, die samenwerken op het gebied van opleidingen, passen de procedure Erkenning Eerder Verworven Competenties (EVC) toe als fundament voor een nieuwe vorm van opleiden vanuit de

beroepspraktijk. Deze procedure maakt het mogelijk om competenties aantoonbaar te maken én te laten waarderen en erkennen als gelijkwaardig aan een eindterm in een beroepsopleiding. Het gaat daarbij om competenties die zijn verworven door andere opleidingen of cursussen, maar ook om werkervaring. Op grond hiervan kunnen medewerkers vrijstellingen verkregen voor bepaalde modules. Dat maakt het opleidingstraject korter.

Voor Zuidwester en ROC Zadkine is het nieuw dat een EVC-traject wordt geïntegreerd in een incompany opleidingstraject SPW4 voor een hele klas. Daarom is gekozen voor een pilot. Een pilot biedt immers mogelijkheden om tijdens het proces te ontwikkelen, te evalueren en direct bij te sturen. Na een langdurige voorbereiding is dit unieke traject op 2 maart in Middelharnis van start gegaan.

Eerste resultaat

Een groep van 19 medewerkers van Zuidwester, teamleden van het OCZ en twee docenten van Zadkine hebben heel hard gewerkt om in acht weken tijd portfolio's van de competenties te maken, te begeleiden en te beoordelen. De voorlopige vrijstellingen zijn op 11 mei bekend gemaakt. Het Examenbureau van Zadkine screent de beoordelingen door de docenten en praktijkopleiders, waarna op 29 juni de officiële verklaringen worden uitgereikt.

En dan verder...

De groep heeft daar niet op gewacht. Op 11 mei startten de deelnemers meteen het daadwerkelijke opleidingstraject met één van de voor iedereen verplichte modules. Het is nu al zeker dat het opleidingstraject – door gebruikmaking van de werkervaring van de medewerkers – in gecompriëerde vorm maximaal twee jaar zal beslaan. Dit in plaats van de huidige 3 tot 3,5 jaar. Daarnaast zullen individuele deelnemers tijdswinst boeken door de verwerving van vrijstelling en de daarmee samenhangende ontheffing van één tot vijf modules. Als dat de investering niet waard is!

Een goed moment dus om de visie 'leren is investeren in jezelf, de toekomst en de organisatie' breed bekend te maken, vonden de medewerkers van het OCZ. Leren doe je je leven lang. Daarom mocht Cobi Boender, met 53 jaar de oudste deelnemer aan de opleiding, deze tekst bevestigen op het cursusbord in de gang van het OCZ.

Aan het einde van het schooljaar zal een tussenevaluatie van de pilot plaatsvinden. De uitkomsten worden gepresenteerd aan het MT. Inzet van alle betrokkenen is dat deze pilot geen eenmalige actie is, maar uitloopt op een structurele oplossing voor het realiseren van voldoende gekwalificeerd personeel voor onze cliënten.

Foto OCZ

Leren is investeren in jezelf, de toekomst en de organisatie"

Kampeerweekend thuisondersteuning

Spannend, vermoeiend maar bovenal hartverwarmend!

Voor de twaalfde achtereenvolgende keer organiseerde de Hoeksche Waarde afdeling van de Nederlandsche Tafelronde een kampeerweekend voor cliënten die, oa. van Zuidwester, thuisondersteuning krijgen aangeboden. Het recept was simpel: zo'n 11 'Tafelaars', een kampeerboerderij in het Brabantse Loon op Zand, twee dagen prachtig zomerweer en 26 enthousiaste kinderen en (jong)volwassenen met een verstandelijke beperking. Het resultaat: een hartverwarmende combinatie.

“Zoals ieder jaar was ook dit kampeerweekend een groot succes. Allereerst werden we meegenomen voor een bezoek aan Dierpark de Oliemeulen in Tilburg, waar de kinderen een slang mochten aaien of een vogelspin op hun hand konden houden. Na de lunch was er een spannende demonstratie van roofvogels. In de kampeerboer-

derij hebben we allemaal ons eigen T-shirt ontworpen en natuurlijk was er op zaterdagavond een heerlijke barbecue voor ons georganiseerd. De bonte avond werd een gezellig feest, met optredens van heel veel artiesten. Na een kort nachtje slapen en een flink ontbijt, was er tot slot nog een spannende speurtocht, waarbij we goed moesten kijken op het kompas dat elke groep meekreeg”, aldus Marlies Crucq van Lies Thuisondersteuning en Reina van der Hoek, coördinator thuisondersteuning Zuidwester Hoeksche Waarde.

“Het is ongelooflijk leuk dat deze drukbezette mannen een heel weekend vrij plannen om dit voor ons te organiseren,” zegt Reina. “En wij hoeven echt nergens aan te denken, alles wordt voor ons geregeld. Zelfs de afwas wordt gedaan!” “In elk geval weet ik zeker dat alle deelnemers met veel plezier kunnen terug kijken op het kampeerweekend 2007. Het was een feestje voor iedereen!”

De Nederlandsche Tafelronde is een vereniging die onderlinge vriendschap bevordert, tegelijkertijd stimuleert dat kennis, ervaringen en meningen veelvuldig worden uitgewisseld en die op deze wijze bijdraagt aan de ontwikkeling en ontplooiing van al haar leden. Een club voor mannen tussen de ca. 25 en maximaal 40 jaar. Een club die aan service doet. Want naast (internationale) vriendschap en persoonlijke ontplooiing is het leveren van een gezamenlijke bijdrage aan de gemeenschap minstens zo belangrijk.

Ondertekening convenant

Begin 2006 is in opdracht van Gemeente en Brandweer een start gemaakt met het optimaliseren van de brandveiligheid in diverse gebouwen op het terrein Hernesseroord. Deze optimalisering was hard nodig om de veiligheid van onze cliënten te kunnen waarborgen.

Tijdens dit traject, waarbij aanpassingen werden gedaan aan huidige gebouwen en nieuwbouw is gerealiseerd, zijn afspraken gemaakt met Gemeente, Brandweer en Stichting Zuidwester. Deze afspraken zijn vastgelegd in het zogenaamde '22 maanden traject'. Zuidwester heeft zich de afgelopen

periode flink ingespannen om de deadline behorend bij dit 22 maanden traject te behalen. Inmiddels is Zuidwester bezig met het ontwikkelen van een hernieuwde visie op het stedenbouwkundig plan en de daarbij behorende ontwikkeling van het terrein Hernesseroord.

Om deze nieuwe visie te kunnen ontwikkelen is meer tijd nodig dan de 22 maanden in het eerder genoemde traject.

Met Gemeente en Brandweer zijn gesprekken gevoerd, met als doel ruimte te creëren in de bestaande afspraken. Gemeente en Brandweer zijn akkoord gegaan met deze visie en het 22 maanden traject is met maxi-

maal 12 maanden verlengd. Dit biedt Zuidwester de mogelijkheid om het stedenbouwkundig plan voor het terrein Hernesseroord volgens de nieuwe visie te ontwikkelen.

Op donderdag 7 juni 2007 hebben de Burgemeester van de Gemeente Middelharnis, mevrouw G. de Vries-Hommes, de Commandant brandweer, samenwerkingsgebied Goeree Overflakkee, de heer P. Aantjes en de voorzitter Raad van Bestuur, L. Kenter het convenant met hierin de nieuwe afspraken ondertekend.

Finale acties HKZ

Op dit moment wordt er door alle MT leden hard gewerkt aan de finale acties die noodzakelijk zijn voor het behalen van de HKZ certificatie.

"Wij zijn buitengewoon tevreden over de betrokkenheid en inzet van alle medewerkers", zeggen kwaliteitsfunctionarissen Jan Leenders en Rien Koopman. "We zijn hard bezig om alle procedures in te voeren in het systeem. Voor dat de externe audits zullen plaatsvinden, zal er nog hard gewerkt moeten worden om alles gereed te krijgen."

De externe audits vinden plaats op 4, 6, 13 en 18 september aanstaande.

Knoop in je zakdoek

Op 18 april was het zo ver. Dankzij een gift van de Stichting Vrienden van Zuidwester konden 65 supporters met een bus naar Hilversum vertrekken voor de opnamen van het televisieprogramma Knoop in je zakdoek. David van der Brugh, Anthony Flikweert, Dennis Horsman en Michael de Boer waren de kandidaten van Zuidwester.

Roy Zuidema was de reserve van het team. Het was heel spannend om zo'n opname in het echt mee te maken. Om 13 uur werd er geoefend in de studio zonder publiek. De opnameleiding stuurde de heren meteen naar de schmink afdeling, en daarna werd alles opgenomen. Dennis wilde fietsen en darten. Hij gooide met gemak een Tripple 20. Anthony moest hardlopen en Dennis en David waren de deskundigen.

Bij het eindspel stonden wij duidelijk achter, maar door een tactische zet van Jan Willem werd het heel spannend.

Nieuwsgierig hoe het Zuidwesterteam het er van af heeft gebracht? Kijk dan op 9 september aanstaande naar de uitzending op Nederland 2.

David

Dennis

Anthony

Michael

Uitgelezen

Beren op je weg, spinsels in je hoofd

T. IJzermans en C. Dirx

90 70512 12 2 06.05 55 1

Omgaan met emoties op het werk:

De Rationele Effectiviteits Training

Piekeren over problemen, ergernissen, gevoelens van onmacht en onrecht. Veel mensen hebben dagelijks te maken met deze bronnen van spanning en onrust op het werk. Dat maakt werken uitputtend in plaats van prettig.

Een groot gedeelte van de narigheid veroorzaken we echter zelf. Onze manier van denken bepaalt uiteindelijk hoe we ons voelen en hoe we ons opstellen en gedragen. Dit is het uitgangspunt van de Rationele EffectiviteitsTraining (RET) Met dit boek leert u beter omgaan met allerlei situaties in het werk die aanleiding kunnen zijn voor ergernissen en stress. De vele voorbeelden in het boek maken de boodschap duidelijk:

een manager van emoties heeft zichzelf beter in de hand.

Kunstwerk

Titel: Naakt in de kamer
Kunstenaar: Miriam Schipper
Atelier: Atelier de Kwast

Adressen Zuidwester

Postadres:
Stichting Zuidwester
Postbus 16
3240 AA Middelharnis

Terrein Hernesseroord
Oosthavendijk 30
3241 LK Middelharnis
0187 - 89 88 88

Raad van Bestuur en staf
Industriestraat 8
3281 LB Numansdorp
0187 - 89 87 05

Regio Zuid
Postbus 2202
4460 ME Goes.
's-Heerhendrikskinderenstraat 42
4461 BW Goes
0113 - 24 68 00

Regio Midden
Zernikeweg 1
3241 MG Middelharnis
0187-47 12 22

Regio Noord
Locatie Oud-Beijerland
Van Schendelstraat 9
3261 SJ Oud-Beijerland
0186 - 64 57 00

Locatie Spijkenisse
P.J. Blikstraat 1-3
3201 PL Spijkenisse
0181 - 60 16 00

Locatie Hellevoetsluis
Schoolstraat 14
3224 AM Hellevoetsluis
0181 - 39 29 19

Project West-Brabant
Meerten Verhoffstraat 19 - 27
4811 AR Breda
076 - 52 58 540

Commissies:

Centrale cliëntenraad
Dhr. J. Hamelink (voorzitter)
Dhr. A. van Vliet (secretaris)
Dhr. A.M.M. Heijboer
Dhr. L. van Winkelhof
Dhr. J. Smits
Dhr. J.J.J.de Jong
Dhr. C. Hider
Dhr. E. Theunessen
Correspondentieadres:
Hohorst 52
2678 DD De Lier
e-mail: avanvliet@caiway.nl

Ondernemingsraad
Dhr. A. van Dijk (voorzitter)
Dhr. R. Koopman (secretaris)
Mevr. B.Muller (ambtelijk secretaris)
Mevr. M. Nobel
Mevr. A. Boezaard
Dhr. E. Götzenberger
Mevr. E. de Gelder
Dhr. J. van Hassent
Mevr. I. Verrijp
Dhr. R. Weezenpoel
Mevr. P. van Dalen
Mevr. E. Kamps
Correspondentieadres:
Postbus 16
3240 AA Middelharnis
e-mail: or@zuidwester.org / orzuidwester@hetnet.nl

Klachtencommissie cliënten:
Dhr. Mr. C.N. Schuring (voorzitter)
Dhr. A. van Vliet (secretaris)
Mevr. M. Hofstra
Mevr. M. Verolme
Dhr. E. Klapwijk
Mevr. I. Koole (ambtelijk secretaris)
Correspondentieadres:
Klachtencommissie
Postbus 16
3240 AA Middelharnis
e-mail: klachtencie.bewoners@zuidwester.org

Commissie ongewenste intimiteiten
Mevr. G. Maas - Van der Valk
Mevr. P.A.M. van Bavel
Dhr. G.J. de Wit
Mevr. M.W.G. Beijer
Dhr. Mr. G.J. Helmig
Mevr. I. Mijns
Correspondentieadres:
Commissie ongewenste intimiteiten
Postbus 16
3240 AA Middelharnis

Vertrouwensarts
Mevr. G. Maas - Van der Valk
Bereikbaar tussen 10.00 - 12.00 uur
Telefoonnummer 0187-611972

